

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344156768/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Va-t-en voir' s'ils viennent, Jean,
Va-t-en voir' s'ils viennent.

Prinsen, der var oprømt efter at have set saa mange Lys og Vogne paa Vejen gennem Paris, slog strax tre stærke Slag paa Døren. Og da den ældste Søster øjeblikkelig lukkede op og sagde sit vante Vers –

Soger du friske Østers,
Snegle og nylagret Vin
eller min unge Søsters
Dejlighed fager og fin?

blev han endnu mere oprømt.

«Naa, her synes jo at herske udmærkede Familieforhold,» sagde han. «Jeg kan godt lide, at Søster bekymrer sig om Søsters Vel – saa føler man sig ikke mere fremmed selv i Paris, men bliver hensat til borgerlige Livsomstændigheder –»

Og derefter gav han sin Ordre:

«Allerførst to Dusin Østers,
Châblis – jeg tommer en Rhin!
Siden din unge Søsters
Dejlighed bedre end Vins»

Da smilte den ældste, forstandige Søster og tænkte, at den, der var saa god en Gæst, ogsaa maatte være et udmærket Parti for hendes Moders yngste Datter. Og da det var en fugtig Aften, og den fremmede baade i den ene og den anden Retning syntes at øje en i Sandhed prinselig Appetit, som jo var en Fornøjelse, dækkede hun for ham med det fineste, Huset havde, og paatog sig selv at varte ham op, var snart henne ved Disken hos Søster Sylvia, som jo ikke kunde andet end lukke Øjnene op og i paa en hemmelig Maade, og snart atter tilbage hos Gæsten, med sagte Ord, venlige Lader og sømme Blink hen i Retning af det unge Blod. Prinsen nød denne Agtvardighedens og Søsterlighedens Luft som det allerbedste Krydderi til Maden og følte sig allerede omtrent som et Lem af Familien.

... Kvinde i dit rige, rummelige Hus, i Salen med den lune Fajanceovn og med de høje, oplyste Vinduer, du, som uantastet nyder dit Hjertes Velhavenhed, sover i en god Samvittigheds rene Lagner og har dine Kister og Skabe fulde af Linned, hvormed du kan gore Al-